यथा प्रविश्यान्तरमन्तकस्य कोवै मनुष्यो हि विनिष्क्रमेत । तथा प्रविश्यान्तरमस्य संख्ये को नाम जीवन् पुनराव्रजेच्च ।

द्रोणञ्च भीष्मञ्च महारथौ तौ सुतैर्वृतञ्चाप्यथ सोमदत्तं । सर्व्वाणि सैन्यानि च वासुदेवः प्रधक्ष्यते सायकवह्निजालैः ।
किन्नाम लोकेष्वविषह्यमस्ति कृष्णस्य सर्व्वेषु सदेवकेषु । आत्तायुधस्योत्तमबाणपाणेश्चक्रायुधस्याप्रतिमस्य युद्धे । १०२७५
ततोऽनिरुद्धोऽप्यसिचर्म्मपाणिर्म्महोमिमां धार्त्तराष्ट्रैर्विसंज्ञैः । हतोत्तमाङ्गैर्निहितैः करोतु कीर्णाङ्गुलैर्व्वेदिमिवाध्वरेषु ।
गदोल्मुकौ बाहुकभानुनीथाः शूरश्च संख्ये निशठः कुमारः । रणोत्कटौ सारणचारुदेष्णौ कुलोचितं विप्रथयन्तु कर्म्म ।
सवृष्णिभोजान्धकयोधमुख्या समागता सात्वतसूरसेना । हत्वा रणे तान् धृतराष्ट्रपुत्रान् लोके यशः स्फीतमुपाकरोतु ।

ततोऽभिमन्युः पृथिवीं प्रशास्तु यावद्व्रतं धर्म्मभृतां वरिष्ठः । युधिष्ठिरः पारयते महात्मा द्यूते यथोक्तं कुरुसत्तमेन ।
अस्मत्प्रमुक्तैर्विशिखैर्व्वितारिस्ततो महीं भोक्ष्यति धर्म्मराजः । निर्द्धार्त्तराष्ट्रां हतसूतपुत्रामेतद्धि नः कृत्यतमं यशस्यं । १०२८०

॥ वासुदेव उवाच ॥ असंशयं माधव सत्यमेतद्ब्रूमो ते वाक्यमदीनसत्त्व । स्वाभ्यां भुजाभ्यामजितान्तु भूमिं नैच्छेत् कुरूणामृषभः कथञ्चित् ।
न द्वेष कामान्नभयान्न लोभाद्युधिष्ठिरो जातु जह्यात् स्वधर्म्मं । भीमार्ज्जुनौ चातिरथौ यमौ च तथैव कृष्णा द्रुपदात्मजेयं ।
उभौ हि युद्धेऽप्रतिमौ पृथिव्यां वृकोदरश्चैव धनञ्जयश्च । कस्मान्न कृत्स्नां पृथिवीं प्रशासेन्माद्रीसुताभ्याञ्च पुरस्कृतोऽयं ।

यदा तु पाञ्चालपतिर्म्महात्मा सकेकयश्चेदिपतिर्वयञ्च । युध्येम विक्रम्य रणे समेतास्तदैव सर्व्वे रिपवो हि न स्युः ।

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ नेदञ्चित्रं माधव यद्ब्रवीषि सत्यन्तु मे रव्यतमं न राज्यं । कृष्णस्तु मां वेद यथावदेकः कृष्णञ्च वेदाहमथो यथावत् । १०२८५

यदैव कालं पुरुषप्रवीर वेत्स्यत्ययं माधव विक्रमस्य । तदा रणे त्वञ्च शिनिप्रवीर सुयोधनं जेष्यसि केशवस्य ।
प्रतिप्रयान्त्वद्य दशार्हवीरा दृष्टोऽस्मि नाथैर्नरलोकनाथैः । धर्म्मे प्रमादं कुरुताप्रमेया द्रष्टाऽस्मि भूयः सुखिनः समेतान् ।
तेऽन्योन्यमामन्त्र्य तथाऽभिवाद्य वृद्धान् परिष्वज्य शिशूंश्च सर्व्वान् । यदुप्रवीराः स्वगृहाणि जग्मुस्ते चापि तीर्थान्यनुसंविचेरुः ।
विसृज्य कृष्णं त्वथ धर्म्मराजो विदर्भराजोपचितां सुतीर्थां । जगाम पुण्यां सरितं पयोष्णीं सभ्रातृभृत्यः सह लोमशेन ।
सुतेन सोमेन विमिश्रतोयां पयः पयोष्णीं प्रति सोऽध्युवास । द्विजातिमुख्यैर्म्मुदितैर्महात्मा संस्तूयमानः स्तुतिभिर्व्वराभिः । १०२९०

इति श्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि तीर्थयात्रापर्व्वणि वृष्णिगमने विंशत्यधिकशततोऽध्यायः ॥ १२० ॥

॥ लोमश उवाच ॥ नृगेण यजमानेन सोमेनेह पुरन्दरः । तर्पितः श्रूयते राजन् स तृप्तो मुदमभ्यगात् ।
इह देवैः सहेन्द्रैश्च प्रजापतिभिरेव च । दृष्टं बहुविधैर्यज्ञैर्म्महद्भिर्भूरिदक्षिणैः ।
आमूर्त्तरयसश्चेह राजा वज्रधरं प्रभुः । तर्पयामास सोमेन हयमेधेषु सप्तसु ।
तस्य सप्तसु यज्ञेषु सर्व्वमासीद्धिरण्मयं । वानस्पत्यञ्च भौमञ्च यद्द्रव्यं नियतं मखे ।
चषालयूपचमसाः स्थाल्यः पात्र्यः स्रुचः स्रुवाः । तेष्वेव चास्य यज्ञेषु प्रयोगाः सप्त विश्रुताः । १०२९५
सप्तैकैकस्य यूपस्य चषालाश्चोपरिस्थिताः । तस्य स्म यूपान् यज्ञेषु भ्राजमानान् हिरण्मयान् ।
स्वयमुत्थापयामासुर्देवाः सेन्द्रा युधिष्ठिर । तेषु तस्य मखाग्र्येषु गयस्य पृथिवीपतेः ।
अमाद्यदिन्द्रः सोमेन दक्षिणाभिर्द्विजातयः । प्रसंख्यानानसंख्येयान् प्रत्यगृह्णन् द्विजातयः ।
सिकता वा यथा लोके यथा वा दिवि तारकाः । यथा वा वर्षतो धारा असंख्येयाः स्म केनचित् ।
तथैव तदसंख्येयं धनं यत् प्रददौ गयः । सदस्येभ्यो महाराज तेषु यज्ञेषु सप्तसु । १०३००